

Gdynia 30.04.2021

Członkowie Stowarzyszenia Kapitanów Żeglugi Wielkiej, Rada Konsultacyjna Stowarzyszeń Morskich, żegnają z wielkim żalem **Honorowego Kapitana Żeglugi Wielkiej Jana Kazimierza Sawickiego** kolegę, który swoje życie związał z badaniem historii polski i dziejów Polski na morzu.

Jan Sawicki urodził się 27.11.1939 roku w Maszcy, powiat Kostopol na Wołyniu. Wiosną 1945 został wraz z matką i młodszym bratem Edmundem repatriowany do Prabut, niedaleko Kwidzyna. Tu ukończył szkołę podstawową w 1953, a Liceum Pedagogiczne w Kwidzynie w 1958 roku.

W 1964 ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Gdańsku, uzyskując tytuł magistra historii. Tytuł doktora nauk humanistycznych uzyskał w 1971 r. na Wydziale Humanistycznym UG, natomiast doktora habilitowanego nauk humanistycznych w 2002 r. na Wydziale Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Pracował zawodowo w Zarządzie Wojewódzkim Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Gdańsku, Polskich Liniach Oceanicznych, Ośrodku Doskonalenia Kadr Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego, Uniwersytecie Gdańskim i w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk. Od 1.07.1990 r. był zatrudniony w Wyższej Szkole Morskiej / Akademii Morskiej, pełniąc funkcję kierownika Pracowni Historii przez 20 lat. W 2009 roku uzyskał tytuł profesora (belwederskiego) nauk ekonomicznych. W dorobku naukowym posiadał ponad 30 publikacji książkowych autorskich i współautorskich oraz ponad 100 innych.

Szczególną rolę odegrał w kreowaniu usystematyzowanych badań dziejów morskich Polski w latach II Rzeczypospolitej i w okresie po II wojnie światowej. Doprowadził do powstania w 1993 serii wydawniczej „Księgi Floty Ojczystej”. Był redaktorem i edytorem książek morskich o polskiej pracy na morzu, w tym jego monografie naukowe pt. „Polska Marynarka Handlowa 1939-1945”, „Odrodzenie żeglugi morskiej w Polsce 1945-1947”, „Ratownictwo morskie w Polsce 1920-1950”, oraz „Polskie Ratownictwo Okrętowe 1951-2001’.

Udokumentował służbę i pracę polskiej floty transportowej w składzie flot alianckich w czasie II wojny światowej, publikując w 1989 „Podróże polskich statków 1939-1945” oraz 5 książek – reportaży historycznych o służbie polskich załóg w konwojach m.in. „S/s „Tobruk” w konwojach śmierci”, „Pod flagą komodora”, „Zdrada alianckiej bandery”, „Bezbronne konwoje” w latach 1990-1993. Był inicjatorem i redaktorem oraz współautorem 4 tomów polskiej bibliografii morskiej 1919-1991.

Prowadził prace dokumentacyjne i biograficzne poświęcone kadrze i absolwentom polskich uczelni morskich. Pod jego redakcją i przy współpracy ukazały się „Kadry morskie Rzeczypospolitej” (t. I – VI). Jednym słowem profesor Jan K. Sawicki został pierwszym kronikarzem polskiej żeglugi morskiej i polskich marynarzy.

W uznaniu wyjątkowych zasług dla badania historii polskiej floty handlowej oraz udziału jej kadr w drugiej wojnie światowej i w trudnym powojennym okresie realizacji programu odbudowy i tworzenia „Polski Morskiej” 30 czerwca 2015 roku Stowarzyszenie Kapitanów Żegluga Wielkiej w Gdyni przyjęło Profesora do grona swoich Honorowych Kapitanów.

Był człowiekiem wiedzy i nauki, człowiekiem zasad, a dla wielu przyszłych pokoleń był życiowym drogowskazem.

Na morzu takim tradycyjnym od starożytności drogowskazem jest gwiazda polarna lub krzyż południa. W ich rozświetlającym mrok blasku **Honorowy Kapitan Jan** popłynął do portu, gdzie wszyscy się spotkamy. Żegnamy dziś człowieka czynu do ostatnich dni życia.

Dla upamiętnienia życia i dokonań **Profesora Jana** pragniemy przytoczyć wiersz nieżyjącego już kolegi Andrzeja Liszegi z Kapitańskiej Księgi Pamięci „Odeszli Na Wieczną Wachtę” :

**Gdy serca bić już przestają,
Zmęczone oczy zawodzą,
Kapitanowie nie umierają-
Na wieczną wachtę odchodzą
Żeglugi po Wielkiej Mgławicy
Nic Im już nie utrudnia**

**Od Wielkiej Niedźwiedzicy-
Aż hen po Krzyż Południa.
Nawigując bez przeszkód
Po gwiazd pełnym niebie,
Nie czują się tam obco-
Są bowiem wciąż u siebie.**

Niechaj tę dzisiejszą zmianę wachty ziemskiej na wachtę wieczną – przykładnie wypełnioną przez Ciebie **Janie**, oznajmi dźwięk „kapitańskiego dzwonu ceremonialnego”, którego każdy z czterech podwójnych klangów oznacza, że byłeś:

- Wiernym Rzeczypospolitej,
- Doskonałym fachowcem,
- Niezawodnym kolegą
- I prawym człowiekiem

Natomiast końcowy, pojedynczy klang wyraża nasz żal po utracie kolegi i ostatnie z Nim pożegnanie tu na ziemi. Wieczna wachta, na którą się udałeś niech będzie spełnieniem Twoich ziemskich marzeń.

Szanowna rodzinno!

Człowiek odchodzi, pamięć zostaje. Niechaj w pamięci zostanie postać **Jana Kazimierza** oraz jego wspaniały dorobek literacki. **Dziękujemy ci Janie** że byłeś razem z nami – pozostaniesz w naszej pamięci „*Non omnis moriar*”.

W imieniu kolegów i własnym oraz władz Stowarzyszenia Kapitanów Żeglugi Wielkiej składam Rodzinie Zmarłego wyrazy szczerego współczucia i żalu z powodu niepowetowanej straty.

Spoczywaj w Pokoju !

